

[Stegger Nielsen.]

omstændigheder, der ligger til grund for lovforslaget, som selve dettes indhold og form, kan vi som sagt anerkende, at det også er sat i forhold til statens økonomiske bæreevne.

Jeg kan i det store og hele tilslutte mig de indvendinger som socialdemokratiets ærede ordfører allerede har gjort imod det ændringsforslag, der fra de konservatives og retsforbundets side er stillet i folketinget, og som giver et overbud på denne konto, et overbud, der uvægerligt — og det er rigtigt, som det også er blevet påpeget — ville betyde en forøgelse opad af den herskende lønforskel. Vi mener, at er der noget, der skal rettes på, skal det ske i selve lønningsloven og ikke gennem en stillingtagen til et ændringsforslag stillet i en situation som denne.

Jeg skal med disse bemærkninger på mit partis vegne anbefale velvillig støtte til lovforslagets videre behandling og endelig vedtagelse i det høje ting.

Malchau: Det foreliggende lovforslag går ud på dels at skaffe hjemmel for at bibeholde den ene portion af regulerings-tillægget, som tjenestemændene ellers skulle afgive fra 1. oktober d. å. som følge af julipristallets fald til 307, dels at forlænge det midlertidige løntillæg på 2½ regulerings-tillægsportioner, der udløber med udgangen af dette kalenderår, til 31. december 1950. I det andet høje ting har det konservative folkeparti ved anden behandling stillet forslag om at erstatte de 2½ portioner med et 10 pct.s tillæg til den pensionsgivende løn, det vil altså sige grundløn med alderstillæg plus pensionsgivende løntillæg, og således at ingen ville få mindre efter det konservative ændringsforslag end efter lovforslaget. Dette ændringsforslag kunne imidlertid ikke gennemføres i folketinget, og jeg anser det også for ugørligt at samle et flertal derom i dette høje ting, hvorfor jeg skal afholde mig fra at stille et lignende ændringsforslag her.

Siden den højtærede finansministers forhandling med repræsentanter for tjenestemandorganisationerne fandt sted den 12. september, har vi jo haft en 18. september med devaluering af kronen. Man kan vel uden derfor at blive anset for sortseer regne med, at vi står overfor endog ret

betydelige prisstigninger i den kommende tid. I hvert fald er det, vi alle ventede og håbede, nemlig et almindeligt prislefald, sikkert skudt ud i en uvis fremtid. Det vil med andre ord sige, at pristallet vil stige, og derved forøges automatisk reguleringstillæggets størrelse. Dette forhold har bl. a. foranlediget en henvendelse fra Danske Statsemployed Samråd til den højtærede finansminister, hvori samrådet meget rigtigt gør gældende, at en yderligere forøgelse af reguleringstillægsportionernes antal i væsentlig grad vil fremme den i forvejen herskende tendens til nivellering af lønningerne gennem reguleringstillæg. Samrådet ønsker derfor, at den foreslåede ordning med hensyn til det midlertidige løntillæg kun skal gælde indtil den 31. marts 1950. Samrådet siger endvidere i henvendelsen, at forudsætningerne for samrådets godkendelse af såvel tjenestemandsløven af 1946 som af det midlertidige løntillæg egentlig er bristet.

Jeg tror, at hos medlemmer indenfor andre tjenestemandorganisationer gør et noget lignende synspunkt sig gældende. Betegnende er det også, at andre, ja måske alle organisationer har taget et forbehold af lignende karakter som det, samrådet har givet udtryk for i sin henvendelse. Organisationernes tilslutning til den nu foreslåede ordning — det er jo bl. a. fremhævet af den højtærede finansminister, at organisationerne har givet en sådan tilslutning — finder jeg er noget betinget, og man kan vel også sige, at den er ikke så lidt forbeholden. Den højtærede finansminister har imidlertid nu, ja, vel allerede under forhandlingerne med tjenestemændene, erklæret sig villig til, selvom vi forlanger ordningen til udgangen af 1950, eventuelt forinden at tage hele spørgsmålet op til overvejelse, undersøgelse og forhandling, dersom der skulle opstå væsentlige forskydninger i priserne i ugunstig retning, så at man kunne sige, at forudsætningen eller rettere baggrunden for den foreslåede ordning ikke mere var tilstede. Jeg mener, at tjenestemændene ved dette tilsagn er sikret imod den fare, de øjner ved udviklingen i løbet af den tid, loven skal gælde. Jeg havde egentlig ikke tænkt mig at sige stort mere om dette lovforslag, men i anledning af den tale, det ærede medlem hr.